

گزارش عملکرد اقتصاد کلان

موضوع: موانع و چالش های فراروی جهش تولید در سال ۱۳۹۹

مقدمه:

با توجه به نامگذاری سال ۱۳۹۹ به نام "جهش تولید"، موضوع موانع و چالش های فراروی جهش تولید در گروه اقتصاد کلان مطرح شد که مهم ترین نکات مطرح شده در پیام های مخاطبان اکونت به شرح زیر است:

- فقدان برخورداری از ساختار نهادی توسعه یافته که منجر به افزایش رانتجویی، افزایش هزینه مبادله تولید، کاهش کارایی و اثربخشی سیاست های مالی و پولی می شود.
- اهمیت نقش و کارکرد وزارت اقتصاد و دارایی در کاهش هزینه های مبادله موجود در حوزه تامین مالی (سیستم بانکی، بازار سرمایه، سرمایه گذاری خارجی)، حوزه تجارت خارجی (گمرک)، حوزه مالیات ستانی و در عین حال حوزه نظارت مالی و مبارزه با فساد و رانت جویی و حوزه تدوین و اجرای سیاست های اقتصاد کلان
- مشکلات سیستم بانکی و به طور مشخص نرخ های بالای بهره بانکی، نوسانات نرخ ارز و بی ثباتی بازارهای اقتصادی، بروکراسی اداری و عدم همراهی با تولیدکنندگان، قاچاق کالا، قانون کار و تامین اجتماعی و چالش های نظام مالیاتی از مهم ترین دغدغه های فعالان اقتصادی و مهم ترین موانع جهش تولید هستند.
- رفع موانع ساختاری تولید مستلزم رفع موانع اندیشه ای جهش تولید می باشد.
- حمایت از تداوم رونق بازار بورس و همچنین ایجاد صندوق های مالی برای تامین مالی واحد های تولیدی و جبران کمبود نقدینگی در صنایع مختلف
- روی دیگر نامگذاری سال، رفع موانع تولید است. موانع تولید با توجه به بهبود فضای کسب و کار، تعامل دولت و بخش خصوصی و همچنین کدش هزینه تولید برای بنگاه های اقتصادی میسر خواهد بود.
- با توجه به تداوم روند مثبت بازار بورس راهکارهایی از قبیل افزایش سرمایه نقدی شرکت های بورسی با هدف افزایش ظرفیت تولید، پذیرش شرکت های جدید در بورس با هدف تامین منابع برای طرح های سرمایه گذاری جدید سهامدار عمده، نگارش و ارسال لایحه مشارکت عمومی خصوصی و تصویب آن در مجلس که می تواند تحول عمده ای در استفاده از ظرفیت ها، ابزارها و نهادهای بازار سرمایه ایجاد کند.
- استفاده از تجربه موجود در زمینه ایجاد صندوق پروژه در خصوص پروژه های بخش عمومی موضوع قابل توجهی است. راهکاری که در کشورهای مختلف برای این موضوع مورد استفاده قرار گرفته ایجاد بازارهای ترکیبی و عرضه اوراق رتبه بندی شده در این بازار است. سرمایه گذاران حاضر در این بازار نیز نهادهای خاصی مثل شرکت های بیمه و شرکت های بازنشستگی هستند که می توانند این اوراق را خریداری و به صورت بلندمدت آن را نگهداری کنند.
- در نظام بانکی: طراحی و توسعه ابزارهای اعتباری بانکی برای تولیدکنندگان در قالب اعتبار اسنادی داخلی، طرح گام، فکتورینگ (یک شیوه مالی مبتنی بر قرارداد) و نظایر آن؛ طراحی ابزارهای اعتباری بانکی برای مصرف کنندگان به منظور تسهیل فروش اعتباری محصولات تولید داخل؛ اعطای گسترده تسهیلات خرید کالای ایرانی و کارت های اعتباری برای تقویت قدرت خرید و تحریک تقاضای کالای داخلی
- در حوزه بیمه: ارایه محصولات بیمه اعتباری، حوزه شرکت های تولیدی و ارائه تسهیلات اعتباری به آنها و ایجاد موسسات تضمینی بیمه ای و ارایه ضمانت نامه های مختلف شبیه ضمانت نامه های بانکی برای کارخانه ها و شرکت های تولیدی با استفاده از سازوکارهای اعتبارسنجی و رتبه بندی اعتباری
- در حوزه خدمات پولی و مالی: توسعه نهادهای مالی اعتبارسنجی در بازار پول و موسسات رتبه بندی اعتباری در بازار سرمایه، ابلاغ هر چه سریعتر آیین نامه اجرایی پیشگیری از انباشت مطالبات غیرجاری بانکها (مصوب اسفند ۱۳۹۶) و اجرایی کردن سامانه های مندرج در آن

ردیف	مشخصات	تاریخ	محتوای پیام
۱	سعید مسگری	۱۳۹۹،۱،۱۰	به نظر شما مهمترین موانع جهش تولید در اقتصاد ایران چیست؟ چه موانع ساختاری و سیاستی بر سر راه جهش تولید وجود دارد؟ اقتصاد با توجه به وظایف و ابزارهای خود چگونه میتواند موانع جهش تولید را برطرف کند؟ این وزارتخانه چه اقدامات کوتاه مدت و میان مدتی در این راستا میتواند انجام دهد؟
۲	محمد دهقان منشادی	۱۳۹۹،۱،۱۰	پایین بودن کیفیت نهادی در ایران همواره یکی از مهمترین موانع وقوع رشد اقتصادی، جهش و استمرار (پایداری) آن بوده است. کیفیت نهادی پایین با بالابردن فعالیت های رانتجویی، افزایش هزینه مبادله تولید، کاهش کارایی و اثربخشی سیاست های مالی و پولی مانع از وقوع جهش تولید غیر نفتی در ایران می باشد. قطعاً برای دستیابی به رشد اقتصادی بالا و پایدار مسیری جز بهبود کیفیت نهادی در کشور با استفاده از نوآوری های نهادی معطوف به ایجاد نهادهای کاهش دهنده هزینه مبادله در کشور نخواهیم داشت. بر اساس برآوردهای موجود، هزینه مبادله می تواند ۵۰ درصد از تولید را به خود اختصاص داد. از این رو قطعاً هر سیاست و راهبردی که سبب کاهش هزینه مبادله گردد راهگشا خواهد بود. برای طراحی این سیاست ها می توان از رویکرد اقتصاد هزینه مبادله و گزاره های سیاستی اقتصاد نهادگرایی جدید بهره برد. وزارت اقتصاد و عملکرد آن به طور مسقیم با هزینه های مبادله موجود در حوزه تامین مالی (سیستم بانکی، بازار سرمایه، سرمایه گذاری خارجی)، حوزه تجارت خارجی (گمرک)، حوزه مالیات ستانی مرتبط خواهد بود. همچنین فعالیت وزارتخانه در حوزه نظارت مالی و مبارزه با فساد و رانت جویی و حوزه تدوین و اجرای سیاست های اقتصاد کلان به طور مسقیم سطح کیفیت نهادی را مشخص می نماید.
۳	مهديه ضیاییان	۱۳۹۹،۱،۱۰	با سلام جهش تولید با رفع اساسی و ریشه ای موانع تولید در اقتصاد کشور، کاهش بهره بانکی و زمان بروکراسی اداری، تنظیم بازار داخلی و صادرات، مبارزه با قاچاق کالا، اصلاح قانون کار تامین اجتماعی و معافیت های مالیاتی تحقق می یابد. قاچاق کالا، معافیت های مالیاتی و قانون کار تامین اجتماعی هر یک در جای خود موانعی بر سر راه رونق تولید و به تبع آن جهش تولید هستند که هر کدام باید به تناسب به دیگر بخش های اقتصادی اصلاح شوند تا شاهد شکوفایی اقتصادی باشیم. کاهش زمان بروکراسی اداری برای صدور مجوز تولید را یکی دیگر از موانع رفع تولید و جهش تولید می باشد چطور برای مقابله با بیماری کرونا، دستورالعمل ها و قانون ها یک و ۲ روز صادر می شود ولی برای اصلاح یک مانع اقتصادی سالها طول می کشد، بنابراین تمام ارکان نظام با هم افزایش باید قوانین اقتصادی به هم پیوسته و منسجم سیاست گذاری کنند تا رونق و جهش تولید را شاهد باشیم وگرنه هیچ اتفاقی نمی افتد.

			مهم‌ترین مانع بر سر راه تولید را سیستم بانکی است . سیستم بانکی به دلیل رشد نقدینگی عامل کند و فشل‌کننده تولید در ایران است. نقدینگی در طول سال‌های گذشته به شدت در حال افزایش بوده و است؛ مثلاً در ۴۶ سال گذشته، تولید در ایران ۲,۲ برابر شده، یعنی اگر ۴۶ سال پیش به طور متوسط یک کیلوگرم گندم تولید می‌کردیم، در حال حاضر به طور متوسط ۲ کیلو و ۲۰۰ گرم گندم تولید می‌کنیم. ولی در همین فاصله، نقدینگی بیش از ۴۴ هزار برابر شده، در حالی که طبق ادبیات اقتصادی، رشد نقدینگی باید متناسب با رشد تولید باشد
۴	مهدیه ضیاییان	۱۳۹۹، ۱، ۱۱	رفع موانع: انواع موانع برای جهش تولید وجود دارد که برخی از آنها عبارتند از: ۱. موانع قانونی: قوانین مربوط به تولید باید تسهیل‌گر باشد و قوانین مزاحم باید اصلاح گردد. از باب مثال در بخش مجوزها به شدت همه تولیدکنندگان ناراضی هستند. در بخش گمرک واردکنندگان یا صادر کنندگان با مشکلات عدیده قانونی مواجه هستند که باید این امر تسهیل شود. ۲. فساد اقتصادی: برخی مراکز از جمله بانک‌ها با درپیش‌گرفتن شیوه بنگاهداری موجب فساد اقتصادی در کشور می‌شوند. بانک‌ها سرمایه‌های مردم را جمع‌آوری می‌کنند و آن را در فعالیتهای اقتصادی که عمدتاً دلالتی است، بکار می‌گیرند و تبدیل به بنگاه انحصاری می‌شوند. افزون بر آن با صوری‌سازی عقود تمام ریسک تولید را به تولید کننده منتقل می‌کنند. مجلس، قوه قضائیه و سایر نهادهای مسؤول مانند بانک مرکزی باید جلو این قبیل اقدامات بگیرند. ۳. رانت‌خواری: رانت خواری معمولاً از ناحیه دستگاه‌های دولتی صورت می‌گیرد. به ویژه رانت اطلاعاتی و اقتصادی همیشه مانع استفاده عادلانه از امکانات کشور برای تولید است. رانت باعث می‌شود تا نیروهای متخصص و مؤمن فرصت تولید سالم و جهشی را از دست بدهند و تولید در اختیار انسان‌های نالایق قرار گیرد. ۴. سود زیاد واسطه‌گری و دلالتی: وقتی سود واسطه‌گری و دلالتی زیاد باشد و سریع تحصیل شود، تولیدکنندگان امکانات خود را بجای تولید به سمت واسطه‌گری سوق می‌دهند. ۵. قاچاق و واردات بی‌رویه: قاچاق و واردات بی‌رویه بعضی محصولات که زمینه تولید آنها در داخل کشور وجود دارد، کمر تولید داخلی را می‌شکند و زمینه جهش تولید را نابود می‌کند. بنابراین با وضع قوانین مناسب و اقدامات بازدارنده باید جلو این جریان را گرفت. از سوی دیگر باید با استفاده از دیپلماسی اقتصادی پیمان‌های دوجانبه و چندجانبه منطقه‌ای برای ایجاد بازارهای مناسب جهت عرضه کالاهای ایرانی را فراهم نمود. ۶. در برخی موارد دولت و شرکت‌های دولتی با استفاده از امکانات ملی به عنوان رقیب تولیدات‌کنندگان داخلی عمل می‌کنند و کمر تولید کننده داخلی را می‌شکنند. این موارد باید با سرعت شناسایی و مجلس با وضع قوانینی جلو این جریان را بگیرد.

			۷. وجود مافیای اقتصادی در برخی بخش‌های مختلف اقتصادی در تولید، واردات و صادرات برخی کالاها زمینه انحصارات اقتصادی را فراهم می‌کند که مانع جدی برای تولیدات داخلی و جهش تولید هستند. بنابراین لازم است هرچه زودتر این موارد شناسایی و جلو این جریان گرفته شود. ۸. عدم ثبات ارزش پول ملی یکی از بزرگترین موانع برای تولید و جهش آن است. تغییر ارزش پول ملی باعث می‌شود تا آینده برای تولیدکننده مبهم باشد؛ بنابراین نمی‌تواند برنامه‌ریزی برای تولید خود داشته باشد و جرأت ورود به چرخه تولید را نخواهد داشت. لازم است بانک مرکزی و سایر نهادهای مسؤول برای جلوگیری از بی‌ثباتی پول ملی اقدامات لازم را انجام دهند.
۵	کریمی	۱۳۹۹، ۱، ۱۶	رفع موانع تولید، مهمترین گام برای جهش تولید رهبر معظم انقلاب اسلامی، موضوع ضرورت توجه به کار مطلوب و اثربخش در حوزه فعالیتهای اجتماعی و اقتصادی را اولین بار در سال ۱۳۷۳ با تعیین شعار «وجدان کاری و انضباط اجتماعی» یادآوری کردند، اما با توجه به شرایط تحمیلی به کشور و اولویتهای متعدد دیگری که وجود داشت، امکان طرح و پیگیری جدی مسائل اقتصادی در سالهای پس از آن فراهم نشد. مدتی بعد و پس از تثبیت نسبی شرایط کشور، از سال ۱۳۸۷ موضوع اقتصاد مجدداً در ردیف مهمترین مطالبات ولی امر مسلمین قرار گرفت و هر سال یک بُعد جدید و قطعه ای تقریباً متمایز و متفاوت از جورچین (پازل) اقتصاد مقاومتی از سوی ایشان مطرح و پیگیری شده است. این موضوع یعنی فرآیند رشد اقتصادی با طرح شعار «نوآوری و شکوفایی» در سال ۱۳۸۷ آغاز و با شعار «اصلاح الگوی مصرف» در سال ۱۳۸۸، شعار «همت مضاعف و کار مضاعف» در سال ۱۳۸۹، شعار «جهاد اقتصادی» در سال ۱۳۹۰، شعار «تولید ملی، حمایت از کار و سرمایه ایرانی» در سال ۱۳۹۱، شعار «حماسه سیاسی و حماسه اقتصادی» در سال ۱۳۹۲، شعار «اقتصاد و فرهنگ، با عزم ملی و مدیریت جهادی» در سال ۱۳۹۳، شعار «دولت و ملت، همدلی و همزبانی» در سال ۱۳۹۴، شعار «اقتصاد مقاومتی؛ اقدام و عمل» در سال ۱۳۹۵، شعار «اقتصاد مقاومتی: تولید – اشتغال» در سال ۱۳۹۶، شعار «حمایت از کالای ایرانی» در سال ۱۳۹۷، شعار «رونق تولید» در سال ۱۳۹۸ و شعار «جهش تولید» در سال جاری ادامه یافت. رهبر معظم انقلاب در تاریخ ۹۱/۵/۳ در جریان دیدار کارگزاران نظام با ایشان در این رابطه میفرمایند: آدم میتواند فرض کند که این شعارهای سال حلقه هائی بود برای ایجاد یک منظومه ی کامل در زمینه ی مسائل اقتصاد؛ یعنی اصلاح الگوی مصرف، مسئله ی جلوگیری از اسراف، مسئله ی همت مضاعف و کار مضاعف، مسئله ی جهاد اقتصادی، و امسال تولید ملی و حمایت از کار و سرمایه ی ایرانی. ما اینها را به عنوان شعارهای زودگذر مطرح نکردیم؛ اینها چیزهائی است که میتواند حرکت عمومی کشور را در زمینه ی اقتصاد ساماندهی کند؛ میتواند ما را پیش ببرد. ما باید دنبال این راه باشیم.» ایشان در رابطه با اهمیت هدفگذاری درست و اصولی نیز در سخنرانی اول

فروردین ماه سال ۹۴ در مشهد مقدس فرمودند: «نه در اقتصاد و نه در هیچ برنامه‌ی دیگری، بدون هدفگذاری نمی‌شود حرکت کرد، باید هدفگذاری بشود. اگر در هر کاری بدون هدفگذاری مسئولان دولتی حرکت کنند و پیش بروند، کار به روزمره‌گی خواهد رسید؛ به نتیجه نمی‌رسد. هدفگذاری مشخص و ثابتی باید وجود داشته باشد که به سمت آن هدف، همه‌ی دستگاهها را و همه‌ی امکانات را بسیج کنند». البته این شعارها با ابلاغ سیاستهای اقتصاد مقاومتی در بهمن ماه ۱۳۹۳ و سایر بیانات رهبر معظم انقلاب طی این سالها، به حد کمال رسید، اما متأسفانه به علل مختلف از جمله؛ فشارهای تحمیلی به کشور از سوی دشمنان این مرز و بوم و بی‌مهری و کم‌لطفی برخی مسئولین و نیز پاره‌ای از اقشار جامعه، در حد مورد انتظار محقق نشد. با اینحال این تدبیر (اعلام شعارهای سالانه از سوی رهبر معظم انقلاب) طی این سالها کارکردهای گسترده‌ای داشته و توانسته است، ضمن تعیین مهمترین اولویت جامعه، تا حد زیادی توجه مردم و مسئولین را بر ضرورت پرداختن به موضوع اقتصاد سوق داده و مسیر رشد اقتصادی کشور را تسهیل و تسریع نماید. برخی از مهمترین نتایج این رویکرد عبارتند از؛ هدایت و توسعه کارهای مطالعاتی در این زمینه، افزایش نوآوریها و خلاقیتها در جهت رشد تولید و خودکفایی و تقویت نسبی بخش تولید، بهبود نسبی نظام مالیاتی، اصلاح قانون صدور چک، بهبود نظام ارزی، جلب توجه مسئولین به ضرورت خروج از وابستگی به نفت، تلاش برای جلوگیری از خامفروشی، تشدید اقدامات مبارزه با مفاسد و نیز قاچاق، ساماندهی نسبی روند واردات و صادرات، برجسته شدن موضوع در محافل و فضای مجازی و تبدیل آن به یک مطالبه عمومی. در واقع علت و حکمت طرح این شعارها را باید در تبدیل موضوع رشد و پیشرفت اقتصادی کشور به یک دغدغه و مطالبه عمومی برای تحقق «اقتصاد مقاومتی» و استحکام درونی پایه‌های اقتصادی ایران اسلامی با استفاده از «نیروهای درونزا» که همواره مورد تأکید معظم له قرار داشته بررسی و دنبال نمود. بنابراین اگر قرار باشد شعار امسال گام نهایی برای ایجاد یک اقتصاد فعال و پویا باشد، شاید نیاز به جستجوی راهکار جدید برای «جهش تولید» نباشد، بلکه باید ضمن آسیب شناسی و کشف علت ناکامیهای قبلی، اقدامات انجام گرفته با استفاده از ظرفیت فکری مدیران کارآمد، متعهد، متخصص و ترجیحاً جوان (توجه به شایسته سالاری) با جدیت بیشتر دنبال و موانع موجود در مسیر تولید را به شکل علمی و عملی برطرف نموده و با اطمینان و اعتقاد قلبی باور کنیم که اگر اراده کنیم و بخواهیم، میتوانیم. یادمان باشد که جهش به معنای تداوم مسیر با شیب به اصطلاح ملایم نیست، بلکه باید اقدامی جدی و قابل ملاحظه و اتفاقی محسوس و در حد خیز برداشتن و پرش و به عبارت دیگر، رشد چند برابری رخ بدهد، که این خواسته همانگونه که اشاره شد، مستلزم بسیج عمومی همه منابع و تقویت اقدامات مثبت قبلی و به خصوص رفع موانعی است که طی سالهای گذشته در نتایج بررسیهای مطالعاتی و مقالات علمی و ژورنالیستی متعدد مورد اشاره قرار گرفته است. نکته قابل توجه دیگر در بیانات ابتدای سال جاری رهبری، در نظر داشتن نیاز بازار داخلی است و این بدان معنا است که در شرایط فعلی حتی اگر فقط بازار گسترده داخلی هدف قرار گیرد، این

			جهش میتواند محقق شود و قطعاً چنانچه با شگردهای خاص (مثلاً افزایش کیفیت و برندسازی)، تسخیر بازارهای منطقه ای و بین المللی نیز در دستور کار قرار گیرد، نمودار تولید میتواند در بهترین موقعیت ممکن قرار گیرد .
۶	سیدامیررضا انگجی	۱۳۹۹،۱،۱۶	رفع موانع ساختاری تولید مستلزم رفع موانع اندیشه ای جهش تولید می باشد و این خود در مرحله اول دگرگونی و تغییر پارادایم اندیشه ای را در سطح مدیریت اقتصادی می طلبد و پس از آن می توان با مجموعه ای از اصلاحات اقتصادی در جهت جهش تولید گام برداشت
۷	سعید کیانی	۱۳۹۹،۱،۱۶	یکی از مهم ترین و اصلی ترین بحث توسعه کشور و پیشرفت جامعه در گرو رونق و جهش تولید است. هرچند بیماری کرونا و مشکلات آن بر تولید سایه انداخته اما می دانیم که این وضعیت مقطعی است و خواهد گذشت. یکی از موانع تولید بحث تامین سرمایه و نقدینگی است که با توجه به افزایش قیمت ارز، واحدهای تولیدی با مشکل مواجه هستند. در جهت رفع این مشکل دولت باید به فکر بازار بورس و رونق بازار بورس و همچنین تامین صندوق مالی برای واحد های تولیدی باشد . حمایت از واحدهای تولیدی زیانده که در سال های گذشته با مشکل مواجه شده بودند باید در دستور کار قرار گیرد و دولت محترم تلاش کند تا موانع این واحدها را رفع کند . با اهتمام جدی دولت برای رفع موانع و مشکلات موجود، خواهیم توانست جهش تولید را در کشور رقم بزنیم
۸	علیرضا محمدی	۱۳۹۹،۱،۲۴	جهش یا رونق تولید. میتوان گفت هر دو در یک مسیرند. اما اصل اولیه، موانعی تولید است که باید رفع شود. در واقع روی دیگر نامگذاری سال، رفع موانع تولید است. موانع تولید با توجه به بهبود فضای کسب و کار، تعامل دولت و بخش خصوصی و همچنین کدهش هزینه تولید برای بنگاه های اقتصادی میسر خواهد بود.

با توجه به حجم قابل توجه نقدینگی در کشور و وضعیت مناسب بازار سرمایه در چند سال اخیر، افزایش سرمایه نقدی شرکت های بورسی با هدف افزایش ظرفیت تولید، پذیرش شرکت های جدید در بورس با هدف تامین منابع برای طرح های سرمایه گذاری جدید سهامدار عمده می تواند بیش از پیش مورد توجه قرار گیرد .

سالیانست موضوع واگذاری پروژه های بخش عمومی به بخش خصوصی و استفاده از ظرفیت های بازار سرمایه در این زمینه دغدغه دولتمردان و نهادهای سیاستگذار بوده است؛ به نحوی که در سال های اخیر نگرش و ارسال لایحه مشارکت عمومی خصوصی در دستور کار بوده و تصویب آن در مجلس می تواند تحولی در این زمینه باشد.

در این لایحه تأکیدات ویژه ای بر استفاده از ظرفیت ها، ابزارها و نهادهای بازار سرمایه از جمله شرکت های تأمین سرمایه، صندوق های پروژه، موسسات رتبه بندی اعتباری و از این قبیل شده است.

فروش باقیمانده سهام دولت به صورت صندوق قابل معامله بورسی ETF با سهام شرکت ها خارج از سازوکار ETF به صورت ثبت سفارش با تخفیف برای تامین مالی دولت، طراحی ابزارهای مالی ترکیبی بدهی، سهام برای ایجاد شرکت های جدید نظیر اوراق قابل تبدیل به سهام و اوراق قابل تبدیل به واحدهای مسکونی، استفاده از ظرفیت صندوق های پروژه و سایر صندوق ها برای تامین مالی تولید از دیگر نکات قید شده در بسته پیشنهادی است.

در این میان استفاده از تجربه موجود در زمینه ایجاد صندوق پروژه در خصوص پروژه های بخش عمومی موضوع قابل توجهی است که می تواند مورد توجه قرار گیرد. همچنین پروژه های بخش عمومی معمولاً با توجه به وسعت بالا، نیازمند حجم بالایی از تأمین مالی و از سوی دیگر زمان طولانی برای بازگشت سرمایه اند.

راهکاری که در کشورهای مختلف برای این موضوع مورد استفاده قرار گرفته ایجاد بازارهای ترکیبی و عرضه اوراق رتبه بندی شده در این بازار است؛ البته سرمایه گذاران حاضر در این بازار نیز سرمایه گذاران پیچیده و خاص مثل شرکت های بیمه و شرکت های بازنشستگی هستند که می توانند این اوراق را خریداری، به صورت بلندمدت آن را نگهداری و از بازدهی مناسب آن بهره مند شوند.

با نام گذاری سال ۱۳۹۹ به سال «جهش تولید»، لازم است نگاه ها بیش از گذشته به توسعه نظام تامین مالی در کشور معطوف شود؛ به ویژه آنکه خلأهایی در توسعه نظام تأمین مالی در هر دو بخش بازار پول و سرمایه وجود دارد. بنابراین، به نظر می رسد برای اثربخشی بیشتر بازارهای پول و سرمایه در تأمین مالی تولید، لازم است از ظرفیت های نهادهای مالی موجود در بازار پول و سرمایه به نحو مناسب و کارا استفاده شود.

بخشی از ابزارهای موجود در این بین ماهیت اعتباری دارند و تخصیص بهینه منابع به این بخش ها مستلزم ارزیابی اعتباری صحیح در مورد آنها است؛ به

		عنوان مثال در حوزه بانکی می توان به طراحی و توسعه ابزارهای اعتباری بانکی برای تولیدکنندگان در قالب اعتبار اسنادی داخلی، طرح گام، فکتورینگ (یک شیوه مالی مبتنی بر قرارداد) و نظایر آن؛ طراحی ابزارهای اعتباری بانکی برای مصرف کنندگان به منظور تسهیل فروش اعتباری محصولات تولید داخل؛ اعطای گسترده تسهیلات خرید کالای ایرانی و کارت های اعتباری برای تقویت قدرت خرید و تحریک تقاضای کالای داخلی اشاره کرد. در حوزه بیمه، ارائه محصولات بیمه اعتباری در این زمره است. همچنین در حوزه شرکت های تولیدی و ارائه تسهیلات اعتباری به آنها و ایجاد موسسات تضمینی بیمه ای و ارائه ضمانت نامه های مختلف شبیه ضمانت نامه های بانکی برای کارخانه ها و شرکت های تولیدی لازم است با استفاده از سازوکارهای اعتبارسنجی و رتبه بندی اعتباری، زمینه تخصیص بهینه منابع و اطمینان از بازگشت منابع صورت پذیرد. در این خصوص ظرفیت های لازم در قالب نهادهای مالی سامانه اعتبارسنجی در بازار پول و موسسات رتبه بندی اعتباری در بازار سرمایه تعبیه شده، اما هنوز کاربست کاملی صورت نپذیرفته است؛ به نظر می رسد ابلاغ آیین نامه اجرایی، پیشگیری از انباشت مطالبات غیرجاری بانکها (مصوب اسفند ۱۳۹۶) و اجرایی کردن سامانه های مندرج در آن می تواند گام مهمی در این راستا باشد.
۱۰	مهدیه ضیاییان	*موفقیت بنگاههای تولیدی و جهش تولید* باتوجه به شعار سال ۹۹ در راستای جهش تولید بهبود در تولید باید مورد توجه قرار گیرد در این راستا مشاغل تولیدی و کارفرمایان مشاغل باید تمرکز خود را روی فاکتورهای مهم موفقیت از جمله: نوآوری - نوآوری فقط مربوط به حفظ و توسعه یا جدیدترین فناوری نیست. همچنین در مورد عملی و کارآمد حل مسئله و تحول در تجارت است. در صنعت تولید این امر را می توان از طریق: تصفیه یا اکتشاف کانالهای توزیع و توزیع جدید ارائه پیشنهادات تجاری جدید توسعه تمهیدات سازمانی لاغر بهبود فرآیندها ارائه تجربه مشتری بهتر دسترسی به فناوری پاک و سبز - در دستور کار مشتریان آگاه از محیط زیست قرار دارد. بهبود بهره وری - تمرکز بر افزایش درآمد ، نه تنها کاهش هزینه ها ، به ماندگاری و موفقیت یک تجارت منجر می شود.

در صنعت تولید این بدان معنی است: کارآیی در فرآیندهای داخلی داشتن دانش عمیق در مورد مشتریان و بازار استقبال از آخرین فن آوری تولید. سرمایه گذاری در افراد و مهارت ها - دانش و مهارت های افراد به نوآوری و بهبود بهره وری کمک می کند. افزایش فشار بر بخش تولید ناشی از کمبود مهارت و افزایش رقابت برای استعداد است. افراد در نیروی کار دیگر نمی توانند فقط مهارت های فنی داشته باشند. آنها به طیف وسیعی از قابلیت ها نیاز دارند که شامل تفکر خلاق و حل مسئله نیز می شود. علاوه بر این ، مهارت های شبکه برای موفقیت بسیار مهم هستند. افرادی که به خوبی مرتبط هستند و قادر به همکاری هستند و به دانش همسالان دسترسی دارند می توانند در موفقیت یک تجارت سهیم باشند. بودجه - تأمین بودجه باعث می شود تا مشاغل تولیدی نوآوری ، بهبود بهره وری و رقابت باقی بمانند. افت کوتاه مدت گردش پول در چرخه تجارت طبیعی است. دسترسی به وجوهی که بتواند به پائین آمدن آن کمک کند ، در مدیریت مالی بسیار حیاتی است . تولید مشاغل که روی این فاکتورهای مهم موفقیت متمرکز هستند ، شانس موفقیت آنها در برابر رقابت جهانی و تغییر انتظارات مشتری را افزایش می دهد. در نتیجه بهبود تولید جهش تولید را نیز شاهد خواهیم بود .			
--	--	--	--